

Čís. 3030.

Ustanovení § 399 tr. zák. nelze omezovati jen na majitele živnosti samotného, nýbrž týče se i živnostenských pomocníků.

(Rozh. ze dne 30. prosince 1927, Zm I 693/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu v Třeboni ze dne 13. srpna 1927, jakož i potvrzujícím jej rozhodnutím krajského jako odvolacího soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. října 1927, jimiž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro přešupek podle § 399 tr. zák., byl porušen zákon v ustanovení § 399 tr. zák.

D ů v o d y:

Obžalovaný řeznický pomocník zpracoval (počátkem června 1927) bez vědomí mistra část masa z neohledaného telete do uzenic pro mistrovu živnost. Rozsudkem okresního soudu v Třeboni ze dne 13. srpna 1927, jenž byl pak potvrzen rozhodnutím krajského jako odvolacího soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. října 1927 s poukazem na správné rozhodovací důvody první stolice, byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby sprostěn, ježto se § 399 tr. zák. vztahuje podle názoru soudů jen na majitele živnosti, jak prý to vyplývá z jeho celkového doslovu a zejména z trestu »zbavení živnosti«. Těmito rozsudky byl porušen zákon. Omezování účinnosti § 399 tr. zák. na živnostníka samotného odporuje doslovu i duchu zákona; doslov jeho jest — na rozdíl od jiných podobných zákonných ustanovení, vztahujících se výhradně na živnostníka samotného (§§ 321, 362—364, 383, 403—405, 469, 471 a 472 tr. zák.), — patrně úmyslně všeobecný (»Prodá-li se při nějaké živnosti, která . . . , něco . . . , jest trestem toho«); tomu není na závalu trest »ztráty živnosti«, neboť ten lze vysloviti ovšem jen u pachatele-živnostníka (jako v § 326, 330 tr. zák.), naopak jest povážlivo, vyvozovati toliko z trestní sankce požadavek určitého pojmového znaku trestní skutkové podstaty; veřejnému zájmu velmi nebezpečné překročování ustanovení § 399 tr. zák. bylo by začasťé, t. j. kdyby majiteli živnosti účast nemohla býti prokázána, zcela beztrestným. Při výkladu zákona, jehož použily v souzeném případě soudy, byly by dokořán otevřeny dvěře obcházení zákona, ježto vinu živnostníka by šmahem bez risika brali na se jeho zaměstnanci. Bylo proto k návrhu generální prokuratury podle § 33 tr. ř. ve smyslu §§ 292 a 479 tr. ř. uznati, jak se stalo.